

**ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МО «ЦЕНТР АНАЛІЗУ І РОЗВИТКУ
ОСВІТИ ТА НАУКИ»**

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ ТА
МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

**ВІДКРИТИЙ МІЖНАРОДНИЙ УНІВЕРСИТЕТ РОЗВИТКУ ЛЮДИНИ
«УКРАЇНА»**
ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ ТА МАСОВИХ КОМУНІКАЦІЙ

ГРОМАДСЬКА ІНІЦІАТИВА «ХАРКІВСЬКА НАУКОВА СПІЛЬНОТА»

**FACULTY FOR BUSINESS STUDIES AND LAW, UNIVERSITY «UNION -
NIKOLA TESLA» (SERBIA)**

**Збірник матеріалів
І Міжнародної науково-практичної
конференції
«ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ
ДОСЛІДЖЕННЯ:
МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ВЗАЄМОДІЯ»
(ELWRMC)**

26 вересня 2016 р., м. Харків, Україна

**МАТЕРІАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗМІЩУЮТЬСЯ НА
ІНФОРМАЦІЙНОМУ РЕСУРСІ EUROCONF.ORG І
ІНДЕКСУЮТЬСЯ В GOOGLE ACADEMY**

УДК 346.544: 620.91
ББК 67.404.1 (4УКР)

Редакційна колегія:

Marcos Komodrrromos - PhD, Assistant Professor, Department of Communications, School of Humanities, Social Sciences & Law, University Of Nicosia, Cyprus;

Olga Pavuk - Dr.Oec, Assoc.Prof., Baltic International Akademy, Latvia;

Антонишин А.П. – голова ГО «МО «Центр аналізу і розвитку освіти та науки», к.і.н.;

Гарашенко Л.П. – доцент кафедри права КНЛУ, к.ю.н.;

Данченко Л.Г. – доцент кафедри менеджменту і маркетингу КНЛУ, к.е.н.;

Петренко П.С. – голова Первинної профспілкової організації студентів і аспірантів КНЛУ;

Романенко О.О. – декан факультету економіки і права КНЛУ, к.е.н., доц., голова НТСАДМВ КНЛУ;

Срожиддинова З.Х. - почетный профессор, доцент, Ташкентский финансовый институт, Узбекистан;

Фастовець О.О. - доцент кафедри туризму Національного університету фізичного виховання і спорту України, к.п.н.

Е 45 Економіко-правові дослідження: міждисциплінарна взаємодія : зб. матеріалів І Міжнар. наук.-практ. конф. (26 вересня 2016 р.).— Х., 2016.— 96 с.

ISBN 978-617-604-102-3

Відповідальний за випуск – Станов Олексій Вікторович

Видання здійснено за організаційної, технічної та інформаційної підтримки консалтингової компанії **EmPower Research** та інформаційного ресурсу **EconConf.com**

Адреса редакційної колегії:

03150 Київ, а/с 281

E-mail: econconf2015@gmail.com

Контактна особа: Хусаїнов Р.В.

Горіна Г.О.	<i>КОНЦЕПТУАЛЬНІ ВЕКТОРИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ПРОСТОРОВОЇ ПОЛЯРИЗАЦІЇ</i>	38
Гужвенко Т.В.	<i>МІСЦЕ І РОЛЬ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТКУ УКРАЇНИ</i>	40
Домбровська С.О.	<i>РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОЗИКОВОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА</i>	42
Єремєєв О.С., Єремєєв І.С.	<i>СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ</i>	45
Имамова Н.М.	<i>СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ СЧЕТОВ НА ОСНОВЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ СТАНДАРТОВ ФИНАНСОВОЙ ОТЧЕТНОСТИ</i>	48
Кобилинська І.М.	<i>ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТИХ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРИВІЛЕЇВ ТА ІМУНІТЕТІВ В УКРАЇНІ</i>	52
Кордзая Н.Р., Єгоров Б.В.	<i>ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ТА ФАКТОРИ, ЩО НА НЕЇ ВПЛИВАЮТЬ</i>	55
Котов В.А., Курбанов Ж.И.	<i>ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ИНСТРУМЕНТАРИЯ ФИНАНСИРОВАНИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫХ ПРОЕКТОВ СТРАТЕГИЧЕСКИ ВАЖНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ</i>	58
Курбанов Д.Р.	<i>ЎЗБЕКИСТОНДА СУВ ХЎЖАЛИКЛАРИ ТИЗИМИНИ БОШҚАРИШ ИҚТИСОДИЙ МЕХАНИЗМИНИ ТАКОМИЛЛАШТИРИШ</i>	63

КОРДЗАЯ НАТЕЛА РЕВАЗІВНА

*к.т.н., доцент кафедри маркетингу, підприємництва та торгівлі
Одеської національної академії харчових технологій*

ЄГОРОВ БОГДАН ВІКТОРОВИЧ

*д.т.н., професор, ректор Одеської національної академії харчових
технологій*

**ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ
ТА ФАКТОРИ, ЩО НА НЕЇ ВПЛИВАЮТЬ**

Сьогодні сфера продовольчого забезпечення являє собою один з найважливіших секторів економіки будь-якої країни світу, адже продукти харчування є незамінними у життєдіяльності людини.

Проблема достатнього забезпечення продовольством існувала ще з давніх часів, але світового масштабу вона набула приблизно з середини XX століття, та на сучасному етапі розвитку суспільства є надзвичайно актуальною й належить до провідних проблем сьогодення.

Загальне зростання чисельності населення Землі та підвищення рівня життя призведуть до того, що до 2050 р. попит на продукти харчування зросте, значною мірою за рахунок країн, що розвиваються. Крім того, нестача продовольства пов'язана також з іншими факторами: економічні кризи, по-сухи, неврожаї, зміна клімату, рівень розвитку сільськогосподарського виробництва,

державне регулювання ціноутворення, виробничих відносин, співвідношення експорту-імпорту, роль власного виробництва [1].

Дослідження показують, що нині немає жодної держави, яка б не переймалася питаннями продовольчої безпеки. Це стосується виробництва продовольчих товарів, їх розподілу, імпорту-експорту, споживання тощо. Однак кожна країна має свої завдання у покращанні продовольчого забезпечення свого населення залежно від досягнутого рівня у вирішенні цієї проблеми [1].

Як відомо, вперше термін «продовольча безпека» було введено в обіг після зернових кризи 1972-1973 рр. Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН згідно з якою «продовольча безпека визначалась як «...забезпечення гарантованого доступу усіх жителів у будь-який час до продовольчих ресурсів світу, у кількості, необхідній для здорового та активного життя» [2].

У наш час у якості фундаментальних міжнародних актів, які регулюють питання забезпечення продовольчої безпеки, можна зазначити Угоду про сільське господарство Уругвайського раунду, що була прийнята у 1994 р у якості додатку до Марракешської угоди про створення Світової організації торгівлі, та прийняту у 1996 р. у Римі На Всесвітній продовольчій конференції ФАО Римську декларацію «Про всесвітню продовольчу безпеку» [3].

Розглядаючи категорію «законодавство України про продовольчу безпеку» доцільно виділити два етапи в його становленні та розвитку: радянський, що датується 1927-1991 рр. та сучасний.

У радянській етап проблемі законодавчого регулювання виробництва продовольства приділялася значна увага. Так, вже з 20-х років минулого століття рішення з'їздів партії ВКП(б) були присвячені проблемам забезпечення населення сільськогосподарською продукцією, а капіталовкладення в сільське господарство становили близько 1/3 всіх капіталовкладень в еконо-міку країни [4]. На початку 80-х років було зазначено, що продовольча проблема є центральною та прийнято рішення щодо необхідності розробки спеціальної комплексно-цільової Продовольчої програми, але ця програма так і не була розроблена [5].

У сучасний етап розвитку незалежної української держави правовою основою регулювання продовольчої безпеки є нажаль, лише Конституція України. Закон «Про продовольчу безпеку» свого часу було прийнято, але потім зупинено його дію [2, 3. 6].

На сьогодні існує багато визначень терміну «продовольча безпека». Але більшість з них розглядають це поняття глобально, а саме як захисний механізм боротьби з голодом та недоїданням в усьому світі.

Найбільш близьким для визначення державної системи продовольчої безпеки сучасної країни є визначення проф. І. Миценко, який, вважає, що «...продовольча безпека – це здатність вітчизняних товаровиробників забезпечити населення держави харчуванням в обсязі та калорійності, що відповідають раціональним науково обґрунтованим нормам та гарантують соціально-політичну стабільність, стійкість, економічний розвиток, а також незалежність у разі виникнення військових конфліктів, стихійних явищ...» [7].

Наступним, важливим після визначення поняття продовольчої безпеки, питанням є визначення факторів від яких вона залежить та індикаторів, які характеризують її рівень. На сьогоднішній день, механізм оцінки стану продовольчої безпеки у нашій країні не є виробленим, єдиним та затвердженим на державному рівні.

Ми пропонуємо свій погляд на класифікацію факторів, які впливають на рівень продовольчої безпеки.

Перш за все продовольча безпека характеризується якістю продовольчої продукції та її безпечністю, а найбільший вплив на неї, на наш погляд, має процес формування продовольчих ринків, який у свою чергу включає два основних процеси: формування продовольчих запасів країни й постачання та перерозподіл харчових продуктів. Останнє залежить від багатьох факторів, таких як, стан агропромислового комплексу, рівень логістики, ступінь розвитку техніки та технологій, стан кліматичних умов, водопостачання, політичної ситуації тощо.

Ми впевнені, якщо держава буде приділяти відповідну увагу перерахованим вище факторам, шляхом інвестування у діяльність вітчизняних підприємств, залучення найкращих науковців для їх розвитку, імплементування досвіду передових країн світу, продовольча безпека нашої країни буде у змозі досягти достатньо високого та безпечного для населення рівні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Новиков Є.Ю., Сутнісний зміст поняття «продовольча безпека»// Є.Ю. Новиков, Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. – № 2 (53). – 2012., с. 47-50
2. United Nations (1975). Report of the World Food Conference, Rome 5-16 November 1974. New York: United Nations [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/en/development/devagenda/food.shtml>
3. Rome Declaration on World Food Security, 13-17.11.1996 [Electronic resource]: World Food Summit. – [s. l.]. – Mode of access: <http://www.fao.org/docrep/003/w3613e/w3613e00.htm>. – Title from display.
4. Щербина С.В., Державна політика забезпечення продовольчої безпеки України// С.В. Щербина/ Вісник НАДУ, 50 2'2014, с. 49-55
5. Титова Н.И. Продовольственная проблема: земля, труд (правовые аспекты): монографія // Н.И. Титова. – Л.: Изд-во при Львовск. ун-те, 1989. – 183 с.
6. Конституція України (зі змінами) від 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua
7. Миценко І.М. Продовольча безпека України: оцінка стану та світовий досвід вирішення проблеми / за ред. В. А. Плаксова. – Кіровоград, 2001.